

„Edinost“

Izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljkih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročnina znaša:

Obe izdani na leto gl. 21.—
Za samo večerno izdaje 12.—
Za pol leta, četrt leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč. večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske zjutranje številke po 2 nvč. izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 570.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglaš

se računajo po vrstah v petih. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravnništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravnništvo, upravnništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Brzjavna in telefonična poročila.
(Novejše vesti.)

Praga 28. Iz nekaterih mest javljajo o demonstracijah brez večjih izgredov.

Praga 28. V Hoficah je tamonjuji posojilniški tajnik na kontrolnem shodu nagovarjal rezerviste v daljšem govoru, tla slede njegovemu vzgledu, t. j. da odgovore češki. Za to je dobil tri dni zapora. Gostilničar je dotičnemu častniku odpovedal stanovanje. V vsem mestu ni mogel dobiti sobe.

Dunaj 28. Vlada predloži v eni prvih sej prihodnjega meseca začasni proračun za leto 1900.

Dunaj 24. Nemško-nacionalni klub je zaradi napadov v zadnji seji zbornice poslancev pretrgal vsako parlamentarno zvezo s Schönerijanci ter zahteval pismeno izjavo, da so nemški nacionalci pravilno postopali o priliki volitve v delegacijo. V dotičnem pismu pravi imenovani klub, da je, v soglasju s sklepi na raznih narodnih shodih, onemogočil z obstrukcijo delovanje parlamenta, dokler se niso preklicale jezikovne naredbe. Sedaj pa je odpadel vsaki povod za obstrukcijo, a drugače bi se volitve v delegacijo ne dala zaprečiti. — Schönerer je rekel, da njegova stranka ne poda zahtevane izjave.

Tudi klub nemških liberalcev je iz istih vzrokov sklenil pretrgati parlamentarno zvezo z Schönerijanci.

Budimpešta 28. Volitev členov delegacije se bo vršila še le po razglasenju dekreta, s katerim se skliče zasedanje delegacije; to se zgodi še le prihodnji teden.

Ogerski Brod 28. Nekoliko židovskih trgovcev je prejelo pretilna pisma, da okoličani na štirih koncih zažgo to »židovsko mesto«. Okrajni glavar je izdal potrebne naredbe, da se preprečijo izgledi.

Berolin 28. »Vossische Zeitung« piše o nameravani poroki nadvojvoda Frana Ferdinanda s konteso Sofijo Chotek, da cesar Fran Josip ne dovoljuje te zveze ter da je dal nadvojvodi dve leti časa, da si stvar premisli. V slučaju, da bi hotel izvesti svoj sklep, bi se moral odpovedati nasledstvu na avstrijskem prestolu, katero bi tedaj prešlo na nadvojvoda Otona.

Belgrad 28. Oflejši oporekajo vesti, da je več šol zaprtih in da bi bili dijaki, ki so tuji podaniki, izgnani iz Srbije.

Vojna v južni Afriki.

London 28. »Daily Cronicle« javlja iz Kapa, da je v Bloemfonteinu nastala nesloga ter da mogoča struja dela na to, da bi odstranila sedanjega predsednika svobodne države Oranje, Steina, ter ga nadomestila z Faseerjem.

London 28. V bitki pri Kimberleyu je padel poveljnik Boereev, major Botha. Zadel ga je metek iz sovražne puške. Angleži so po triurnem boju uničili oblegalec.

Amsterdam 28. Danes je odplul parnik »König« z bolniškim oddelkom »Rudečega križa«.

London 28. »Standard« piše, da je sultan, ko je izvedel o nesreči Angležev pri Dundeeju, izrazil po svojem poslaniku v Londonu lordu Salisburyju svoje sožalje. Sultan obžaljuje, da mu ni mogoče, da bi pomagal Angležem se svojimi četami.

Jugoslovani in Claryjeva vlada.

I.

Govor drž. poslanca Jurja Biankinija v zbornici poslancev dne 26. oktobra 1899.

(Po stenografičnem zapisniku.)

Visoka zbornica! V imenu hrvatske stranke prava, v kolikor ista še sedaj pošilja svoje zastop-

nike na Dunaj, smatram za svojo dolžnost, da povdarjam tudi nasproti novemu ministerstvu, da si bo ta stranka, kakor doslej, tudi nadalje na podlagi naravnega, zgodovinskega in narodnega prava kraljevine Hrvatske prizadevala za združenje hrvatskih dežel pod žezlom habsburške dinastije, ker vidi v zopetnem ustajenju starega, nezavisnega kraljestva hrvatskega jedino sredstvo za kulturni in gospodarski razvoj naroda hrvatskega. (Dobro! Dobro!)

Kar se tiče sosebno nas poslancev stranke prava iz Dalmacije, moram izjaviti, da se trdno držimo in se bomo neuklonljivo držali naših državnopravnih načel, po katerih Dalmacija, na podlagi obstoječih državnih temeljnih zakonov, spada h kraljestvu Hrvatskemu in je le provizorično zastopana v tej visoki zbornici. (Pohvala.)

Sicer pa, gospoda moja, kar se dostaje programa novega ministerstva, moram izreči odkrito, da nas ta program ni mogel presenetiti. Od ministerstva, ki nastopa svojo službo s poniževanjem državne avtoritete, z zasmehovanjem načela parlamentarne večine in z flagrantnim izročevanjem v pogin najelementarnejše enakopravnosti narodov, od ministerstva, ki iz otročjega strahu pred schönererjansko agitacijo ponižuje in žali vse Slovane monarhije (Prav dobro!) in ki jednemu najodličnejših členov naše slovanske rodbine, našim bratom Čehom, odurno jemlje ono malo že priborjenega prava (Dobro! Dobro!), s tem, da je odpravilo jezikovne naredbe, od takega ministerstva niso Hrvatje stranke prava v Dalmaciji mogli pričakovati nobene besede pravičnosti, nobene obljube, da se naše priznane, že v pregovor prešlo gospodarsko zanemarjanje in politiško hlapčevstvo ozdravi vsaj deloma. (Prav res!)

Da, gospoda moja! Pravim, politiško suženjstvo,

njegovi duši. In po noči plava on kakor brezteslesna senca...

Kako se je to zgodilo pravzaprav?

Leto je umrlo, zima je dahnila na šumeče potoke in v njenem mrzlem dihu zmrzujejo žuboreče vode in širna planjava se odeva s sneženim plaščem — narava je zaspala in Azrael je stegnil svojo roko nad gozdovi. A preden je zapihala ledena sapa in so zvezetele ledene rože, se pōzlatuje obzorje in listje porumeneva, jesensko solnce ne žge, a vendar sveti, sveti in le počasi zamirajo njegove luči...

Saviča pa je nenadoma objela noč in zima je hipno pregnala ves letni kras.

Kako se je to zgodilo pravzaprav?...

Eh, zastoj vprašuješ, ubogi mladenič, zastoj. Zgodilo se je in resnično je. Kdo ti pové, kako in zakaj?

Poglej v maju vrt in vinograd. Sree se ti smeje zvečer, ko trepečejo solnčni žarki iz belkastih, rožnato obsijanih, zlato obrobjenih oblakov na zelenje in evetje, na tisoč, tisoč upov. In zjutraj pokriva bela slana vrt in vinograd; tisoč, tisoč upov je slana pomorila.

Kako? Zakaj? Kje so tvoje rožice?...

Kako se je to zgodilo pravzaprav?

Kolikokrat si že vprašal to? In še čisto boš vpraševal; saj je tako neverjetno, tako nerazumljivo... oh, tako — tako nemogoče. In vendar je res.

(Pride še.)

P O D L I S T E K.

18

Sursum corda!

Spisal E.—n.—n.

No, slučaj mu ni delal komedije. Vse je šlo dobro. Ves v ognju je pohitel naravnost k Olgi. Vsemirje sreče je nosil seboj v sreu. Nikogar ni videl na ulici, hitel je, hitel. Pot se mu je zdela predolga, vse se mu je zibalo pred očmi. Po stopnicah je vse po letel. Ona ga je čakala. Samo pogledala sta se, rekla nista besedice. Pogled je vse povedal. In tedaj sta se objela in poljubila, kakor še nikdar. In dolgo sta se držala v objetu. Nad njima je plavala neskončna, zlata, evetna sreča, vseokoli je bilo krasno, krasno, krasno. Skozi okno so padali žarki — od njunega solnea; na mizi so dehte — njune rože, vse, kar je lepega na svetu, je bilo njuno, da, ves svet je bil njun. In bilo jima je, kakor bi ves svet pel, ves svet plesal, a ona bi se dvigala po zraku... visoko, visoko, nekamo v eterne sfere, kjer evetó blažene tajnosti, njima, samo njima.

In zopet sta se poljubovala in objemala in vnovič sta zaplovila po oceanu sreče.

Oh, saj jima nihče več ne ugrabi te blaženosti, nihče več ne poruši te sreče, nihče ne ugasne tega sijaja, nihče ne potrga teh rožic. Zlati upi so drhteli okrog njiju po vzduhu... bila sta opojena. Sreča, sreča, sreča! Zlata sreča...

V.

In kako se je to potem pravzaprav zgodilo?...

'Bil je lep, krasen, svetel, svetel dan, ves nasičen solnčnega sijaja, in škrjančeva pesem se je glasno, kakor triumf razlegala po zraku — a nenkrat, brez somračja, brez pozlačenih oblakov, brez slovesa žarkov in brez večerne drhteče pesmi je pala črna noč na zemljo, po vzduhu se je razlila tema in vse petje je obmolnilo.

Kakor bi bil ves svet ena sama hiša in v tej hiši bi ležal mrlič... Tam v kotu stojé čudne posode z čudnimi eveticami. Temno evetó in žalostno dehté. Po tleh je posuto vse polno rožnih lističev, rdečih in belih; to so mrtvi upi in umorjena sreča... Po višavah plava gosta fantastična senca liki velik oblak, ki se čudno ziblje po zraku in od daleč puhti nekaj kakor vonj voščenih sveč in kamelij.

Nekaj mrtvega...

In v Savičevi duši divjajo hudi viharji. V temni noči, ko so netopirji frfotali okoli njega, so zašli nočni metulji v njegovo dušo, pa mu jo sedaj vznemirjajo. V sree se mu je zarilo nekaj sovražnega, kar se mu sedaj valja po srčnih predalih kakor jež in ga bóde; iz ranjenega srea kaplja kri v njegovo dušo. Na obrazu so mu zvezetele blede rože, v očeh pa mu je ugasnil živi, svetli plamen. Iz oči mu gleda noč, ki dviguje svoje valove v

ker sem prepričan, da bi na vsem svetu težko bila še kaka druga dežela, kjer bi najsvetejša prava naroda tako brezvestno gazili z nogami, kakor se to dogaja v Dalmaciji. (Čujte! Čujte!) Čisto hrvatski deželi, kakoršnja je Dalmacija, kjer le dva odstotka prebivalstva govori italijanski, vlada usiljuje v javni upravi italijanski in nemški jezik. (Čujte! Čujte!)

Da-si ga ni zakona, ki bi v Dalmaciji italijanski in nemški jezik proglašal uradnim jezikom, ali da bi hrvatski jezik izključeval iz uradov, vendar je predsednik višega deželnega sodišča dalmatinskega nedavno izdal okrožnico, s katero strogo prepoveduje sodnikom tudi v pravnih z hrvatskimi strankami sestavljati uradna poročila v hrvatskem jeziku. (Čujte! Čujte!) In ker se je neki sodnik v Dalmaciji — opiraje se na XIX člen drž. temeljnega zakona in na VII zakon od leta 1867 o sodni oblasti — drznil v hrvatskih pravnih sestavljati hrvatska poročila, uveli so proti njemu disciplinarno preiskavo. (Čujte! Čujte! Škandal!)

Gospoda moja! V naši domovini postopajo z nami Hrvati kakor s tuji, naše rojake izključujejo iz uradov, ker le-tine poznajo dovolj nemškega jezika. (Čujte!)

Ces. in kralj. namestništvo v Zadru je postalo sedaj nemška kolonija, kjer sami nemški grofje in baronje, ki vendar niso večji hrvatskemu jeziku naroda, uganjajo svoj šport in napravljajo sijajno karijero. (Čujte! Čujte!)

Take so jezikovne razmere v Dalmaciji! Taka je enakopravnost, ki jo uživamo Hrvati v Dalmaciji!

Deželni zbor dalmatinski protestuje sicer že 15 let proti tem razmeram in zahteva hrvatski uradni jezik, toda zastoj. V Dalmaciji germanizirajo vedno intenzivneje od dne do dne. (Tako je!) Morda bi ne bilo tako, gospoda moja, ako bi tudi v Dalmaciji imeli dva, tri pare Schönerejev in Wolfov (Veselost.) in ako bi tudi mi znali delati malee revolucije. Da, od leta 1848 sem je v tej monarhiji le revolucionar zmagoval, dobre in zveste narode pa pritiskajo na steno (Tako je!) — Prav res!, kar mi Hrvati najbolje vemo.

Kako se, gospoda moja, druge pravice v Dalmaciji gazijo z nogami, kako zlasti o volitvah slavna vlada postopa proti stranki prava, to dokazuje drugi priliki. Danes pravim le, da mi Hrvati v Dalmaciji ne obetimo, da v Cislitaniji res obstoji kaka ustava.

V Turčiji uživajo večjo tiskovno svobodo, nego v Dalmaciji. (Čujte!) Kritika, tudi najmilejša kritika je izključena absolutno.

V Dalmaciji ne smemo priobčevati niti najjednostavnejših notic iz dunajskih listov. Pred tremi tedni je bil zaplenjen zaderski »Narodni list«, ker je doslovno prevel vest iz »Neue Freie Presse«, da niti naš tovariš Povše, niti drugi člani »Slovanske kršćansko-narodne zveze« niso bili pozvani v avdienco pred Njegovo Veličanstvo cesarja. (Čujte! Čujte!) Sramota je za monarhijo, kakor postopajo z novinstvom v Dalmaciji (Posl. Wolf: Proč z objektivnim postopanjem, pomagajte tu, saj imate večino!) Ali sedaj imate vi svojo vlado (Poslanec Wolf: Spremenite §§ 492 in 493 kaz. pravnega reda še pred volitvami v delegacije!), grof Clary je vendar na vaši strani, vi lahko priborite to od njega! Vi ste zmagovalci! Ako bi res imeli konstitucijo, bi morali odstaviti toliko višega državnega pravdnika v Zadru kolikor vse sodnike, ki slepo podpirajo zločinsko postopanje proti novinstvu. (Prav res!)

Našim hrvatskim društvom ni vsikdar dovoljeno, da bi razobešali hrvatsko zastavo, dovoljeno jim po pravilih. Hrvatska čitalnica v Arbanasih pri Zadru leta že ne sme razviti svoje zastave, ker politična oblast ne dovoljuje tega. Dne 4. t. m. so v Dubrovniku razkrili spomenik povodom cesarjevega jubileja. Hrvatsko delavsko društvo »Hrvatska dubrovačka zadruga« je došlo se svojo hrvatsko zastavo, pripoznano v pravilih, ali e. kr. okr. glavar jo je dal odstraniti. (Čujte!)

In tako, gospoda moja, se dogaja glede vseh v ustavi zajamčenih pravic. Ustava, gospoda moja, je v Dalmaciji v zasmeh, prazna beseda, laž.

Le davki so prava ali huda resnica. (Tako je!) Obubožena dežela, vedno tepena od elementarnih neugod in gospodarski žrtvovana kraljestvu italijanskemu, je izsesana do mozga. Osebna doho-

darina, ki naj bi bolj obremenila bogate in razbremenila ubožneje sloje prebivalstva, je flagellum dei za razumno bogate in za uboge. Stotine in stotine ubogih kmetov je zadetih od nove osebne dohodarine, da-si jim ne ostaja v hiši niti kosček kruha, ko so poravnali posojila in troške za obdelovanje polja in vinogradov. (Čujte! Čujte!)

Take in groznejše razmere ne morejo biti neznane tudi novi vladi — saj je vlada uradnikov — in jej je bila dolžnost, da bi jih v svoji programatiški izjavi vsaj omenila in obljubila zboljšanje.

Ko pa tega ni storila, ko iz nje programatiške izjave veje ledenomrzla centralistiška sapa, in ko je vrhu vsega nova vlada inaugurirala svoj nastop z usodnim činom največje krivičnosti in nehlajnosti nasproti našim bratom iz Češke (Dobro! Dobro!) in proti vsej desnici, sloneči na trdni podlagi enakih pravic in enakih dolžnosti za vse narode v monarhiji, mi Hrvati stranke prava tej vladi ne moremo zaupati in jo bomo pobijali z vsemi sredstvi, ki jih ponuja ustava. (Živa pohvala in ploskanje. — Govorniku so čestitali.)

Politični pregled.

TRST 28. oktobra 1899.

Volitve v delegacije so se torej vršile ob gromu in šviganju strel, ki so jih metali velikomemski bogovi Wolf, Schönerer in mala družba z nebesnega oboka, vpenjajočega se nad nemško gemeinbürgerschaft, doli na ljube gemeinbürglerje. Iro je voščil nemškimi poslancem dober tek na dvoracem obedu v Budimpešti, obdolživši jih s tem grešnega bizantizma; gospod Wolf pa je — bržkone v boljše zatrdilo nemške vzajemnosti — pošiljal nemške poslance k vragu, podavši jim najljubezniveje zatrdilo, da — ne bodo več voljeni. Vsi skupno — oni na schönerejevskih klopeh nameč — so proglasili postopanje nemških poslancev kakor sramoto!

Tako se je zgodilo v soboto, prvokrat, ko gg. gemeinbürglerji brez dolgo zopet niso bili več v prijetnem položaju, da jim ne trebalo reči družega, nego svoj »ne« proti vladi in večini, ampak so se morali odločiti za »da« ali »ne« ob važnem vprašanju. Prvikrat — in že je bila na kosih vsa gemeinbürglerija. Kaj in kako bi še le bilo, ako bi zahtevali od teh ljudij, naj skupno pozitivno delajo?! Ako gospod grof Clary ni udarjen z slepoto, je moral videti že minole sobote, v kako fletno družino je šel v službo!

Resnica je torej, da je večina le vsled izrečne želje krone privolila v to, da so se volitve vršile že minole sobote. Dejstvo, da je krona morala poseči vmes, je podobno fiascu grofa Claryja kakor jajce jajcu. No, nemško novinstvo je storilo, kar je moglo, da bi svojega ljubljeneja potegnilo iz te neprijetne luči. Nemško novinstvo je stvar zasukavalo tako, kakor da je brzojavka z dvora v Budimpešti došla po volji grofa Claryja, in da je le-ta se svojo navilhanostjo izposloval volitve, da se je torej zgodilo, kakor je poslednji hotel. Stvar pa ni bila taka. Brzojavka cesarjeva se je glasila: »Prosim, da obvestite Jaworskega, da bi Mi bilo jako drago, ako bi se volitve v delegacije izvršile pred parlamentarno pavzo in da me je vest o namerjanem odloženju volitev zadela mučno. Fran Josip.

O tem je pa čisto irelevantno, kar nemški listi toliko povdarjajo, da Jaworski ni dobil brzojavke direktno, ampak potom grofa Claryja. Fakt je, da je krona rešila prvi del naloge ministerstva Claryjevega. In ta fakt znači polom za poslednje. »Politik« vsklika: Krona je dokazala s to brzojavko, da ve, na katero adresu se jej je obrniti, ko gre za državne potrebe. Brzojavka, doposlana Claryju za Jaworskega, je dokument, ki jasno konstatuje, da na najvišjem mestu pripoznavajo večino.

Še jednotnost vojske in kontrolni shodi. Iz brzojavk so naši čitatelji mogli razvideti, da gibanje na Češkem vsled dogodkov na kontrolnih shodih zadobiva jako resen značaj. Vojsna uprava mora uvideti sedaj, da ta zde-aféra spada med one, o katerih se pač ve, kje se pričenjajo, a se ne ve, kje jim bo zaključek. Tudi na Ogerskem dela stvar vedno večje valove in postaja tako resna, da je ministerski predsednik sam že začel tolažiti. Govoré, da v odgovoru, ki ga skoro poda na neko

tozadevno interpelacijo, poda zagotovilo, da od slej rezervisti ne bodo več kaznovani radi tega, ker so se prigrasili v svojem materinem jeziku. Ker pa imamo jedno vojsko z istimi vojnimi členi in z istim poveljnim jezikom, menimo, da se na Češkem in Slovenskem ne bo moglo drugače postopati, nego na Ogerskem.

In zopet in zopet vprašamo: je-li tega treba bilo?! V odgovor hočemo navesti dve nepobitni dejstvi. Leta in leta se je dogajalo do sedaj, da so se rezervisti prigrasili tudi v svojem jeziku, a od nikoder ni bilo čuti, da bi bilo vsled tega opazati kakov uporni duh ali rušenje discipline in tudi nemški poveljni jezik ni zgubil vsled tega ni najmanje. Sedaj pa kar hkratu, letos, naj bi se bila pojavila grozna nevarnost?! Drugo in še veliko tehtnejše dejstvo bi bilo, da je v enem celem sestavnem delu vojne sile — v deželni brambi na Ogerskem in Hrvatskem — madjarski, oziroma hrvatski jezik celó poveljni jezik, ne da bi bili čuvaji jednotnosti vojske zapazili v tem ni najmanj nevarnost za duh, disciplino in sposobnost vojske. A poveljni jezik pred fronto je vse kaj drugega, nego kakov tukaj na kontrolnem shodu! Čim dalje premišljamo o stvari in naj jo presojamo od katere-koli strani, vedno bolj prihajamo do zaključka, da je vsa ta »tukaj«-aféra prav prav zgrešen korak.

Z bojišča v južni Afriki ni posebnih sporočil. Iz brzojavk se v prvo da slutiti, da so Boerei telefonično zvezo z Ladysmitom porušili, da so že obkolili to pozicijo, da se pripravljajo na naskok in da je sleherni trenotek pričakovati tam resnih dogodkov. Boerei imajo na višinah 12 topov modernega sistema.

V brzojavki, katero je general Boereev, Joubert, poslal angležkemu generalu Witheju in v kateri izraža sožalje na smrti generala Symonsa, izraža Joubert tudi nado, da Vsevečni skoro stori konec tej ljuti borbi, izzvani od špekulantov brez vesti, ki so prišli v Transval le s tem namenom, da bi si nabrali bogastva in ki so le osleparili kompetentne činitele v Angliji, zanesši v južno Afriko šibo božjo vojne.

Domače vesti.

Shod pol. društva »Edinost« in 10letnica »Velesile« sta se vršila včeraj na veličasten način, ki je razveseljiv dokaz, kako lepo je razvita narodna zavednost v naši slovenski okolici. Shoda se je udeležilo okoli 500 ljudi. Za danes naj omenimo samo, da so na političnem shodu krasno in temeljito govorili razven predsednika, gosp. prof. Mandiča: gg. dr. Rybář, dr. Gregorin, dr. Zucco in drugi. Posebno o Zucconovem prelepem hrvatskem govoru smo se prepričali, kako se je med nami utrdila misel vzajemnosti med Hrvati in Slovenci.

Po oficijelnem delu so nas razveseljevali peveci in tamburaši »Velesile« in »Slave«, slišali smo navdušene govore in napitnice gg. prof. Mandiča, prof. pl. Kleinmayerja, dra. Zuccona, dra. Gregorina in Benedikta Godine, ki nam je podal zgodovino »Velesile« tekom desetletnega obstanka. Spominjal se je onih zaslužnih členov društva, katere že krije prerani grob; navduševal je za drago materinščino, opozarjal na geslo »svoji k svojim« ter pozival vaščane, naj podpirajo svoja pevska društva. G. Sanein-Drejač je opominjal, da bodimo med-seboj zložni, a gosp. Kamuščič nas je v humorističnem govoru spremljal na potu po vsej slovanski zemlji.

Na zadnje se je nabrala primerna svota za namene družbe sv. Cirila in Metoda. Še le okoli polnoči se je velika Saneinova dvorana začela prazniti.

V polni meri so se torej izpolnile besede v nagovoru predsednika pol. društva »Edinost«, da homo na tem shodu slišali marsikaj zanimivega in koristnega. Včerajšnji dan ostane gotovo še dolgo v živem spominu vsem udeležencem. Podrobno poročilo prinesemo v jutranji prilogi našemu listu.

Dva obiska na hrvatskem gimnaziju v Pazinu. Dne 20. t. m. je gospod namestnik grof Goëss obiskal hrvatski gimnazij v Pazinu. Dal se je obvestiti o okolnostih, katere je raznesel »Piccolo« in namestnik se je prepričal, da je bilo vse iz temelja zlagano. Gospod namestnik je izrazil svoje zadovoljstvo.

Dne 26. t. m. pa je deželni odbornik dr. Chersieh, kakor člen deželnega šolskega sveta, obiskal isti gimnazij. Ni nam znano, kako menenje je gospod dr. Chersieh odnesel seboj. Vsakako se nadejamo, da bo italijanska javnost po tem obisku drugače poučena. Ako vendar ne, bo pa — nje škoda.

Trst — najčistejše mesto. Tako bi vsaj morali sklepati po dejstvu, da nikjer drugod na svetu ni videti toliko pometanja ves ljubi dan. Ko bi vsaj v nedeljo popoldne, kedar je vse mesto na nogah, privoščali čistačem malo odpočitka! Ne le dotični delavci bi bili zadovoljni, ampak in zlasti tudi sprehajalec. Saj že podiranje raznih poslopij provzročuje dovolj prahu in zdi se nam, da res ni potrebno, če človek tudi v nedeljo popoldne ob vsakem desetem koraku stoji pred — metljo.

Spomin na božjo pot na sv. Gori pri Gorici. Pišejo nam: Ni odraslega Slovenca ne Slovenke na Primorskem, ki ne bi bil v svojem življenju že obiskal znamenito svetišče na sv. Gori. — Po dolgih letih sem se tudi jaz zopet namenil na to božjo pot. Bil je vroč jesenski dan, ko sem odšel iz Solkana na sv. Goro. Kako zanimivo lepa, široka pot te vodi na goro! Vročina in leta so me primorala večkrat, da sem sel v senco ter občudoval krasno solnčnato geriško ravan z lepo Gorico, kjer povsod biva naš rod. In kako je šele gori na vrhu! Za cerkvijo na mali tratci je vsujenih nekaj dreves, tudi sedežev je za utrjene romarje. — Niže ste dve pokopališči, ker se je število onih, ki želé počivati na tem posvečenem kraju, pomnožilo. Sedanji vodja je poskrbel, da so napravili še drug mirovdvor tik prvega. — Sprehajaje se v bližnji okolici sem prišel na Fran Josipov mostovž, kjer potnik lahko občuduje del soške doline in daljna Brda. Ta mostovž z železno pregrado je dal napraviti sedanji vodja svetišča v spomin cesarskega jubileja.

Opazil sem tudi, da so na razpotjih napravljene tablice v treh jezikih, da se vedo romarji kam obrniti. — Stopivši v cerkev sem natančneje ogledal ta božji hram. Moje oko je bilo presenečeno. Svetišče je vse prenovljeno, velike stenske slike osvežene ali na novo pobarvane. Vse v lepem redu, kakor se spodobi za tako imeniten kraj.

Ko potnik vidi dobro vzdrževano pot, ki vodi na Goro, razna nova dela in poprave v svetišču in zunaj, si ne more želeti drugega, nego k večjemu, da bi se zvršile še one potrebne stopnice pod peto kapelico, v kateri vidiš »božje oko«. — Ko vidiš vse to, si gotovo radoveden, kedo tako skrbno gospodari nad vsem tem. Priprost, ljubeznjiv starček — naše gore list je to — ki te prijazno sprejema in ti tolmači vse, kar si videl lepega in znamenitega. Ta je preč. g. Andrej Leban, vodja svetišča. On je najskrbnejši oče, vedno unet za dušni in telesni blagor pobožnih romarjev. To vam je vzgleden duhovnik blagega, čistega značaja. Takih svecenikov potrebuje sedanji zaorani in pokvarjeni svet, ki išče le časti in dobička. Iz sreča voščimo blagemu možu še dolgo življenje, v blagor in tolažilo onim, ki prihajajo na sv. Goro iskat si tolažila in srečnega miru.

Iz zavoda sv. Nikolaja. Dišne Slovenke v Kranju so priredile lepo obletnico našemu zavodu, doposlavši nam skupno 68 gld. 50 nč. 56 gld. 50 nč. nam je doposlala gospica Devova, a nabrala gospa Majrova, 12 gld. pa je nabrala rodoljubna kuharica, kateri, žal, ne vemo imena. Lep izgled drugim Slovenkam po širni domovini naš. Lahko si je misliti, kaj bi bil naš zavod, koliko dobrega bi lahko storil naši ženski mladini, ako bi naše rojakinje posnemale požrtvovalnost in rodoljubje uzornih rodoljubkinj iz Kranja. Koliko naših deklet bi v tem zavodu lahko vzgajali v značajne žene in dekleta in domovini! Tu, rojaki dragi, je pa tudi kos socialnega vprašanja, za katero pa se Slovenci še vedno — ne brigajo. Vsi socijologi ne rešijo tega vprašanja v Slovenih, ako ne bo sodelovala tudi priprosta žena. V tem pogledu greše toliko socialni demokratje, kolikor krščanski socijalisti, da se vse premalo brigajo za naše žensko vprašanje.

Ali povrnimo se k našemu zavodu! Le-temu ni le ta namen, da daje svojim varvankam hrano in stanovanje ter jim preskrbuje službe, ampak ima tudi namen — vzgoje! Ima torej poleg one

prvo omenjene naloge še drugo, velevažno, plemenito nalogo. Ženo hoče ohraniti narodu in veri! Naš zavod stremi po tem, da ona dekleta, ki so pod njega zaščito, postanejo krepostne žene in dobre gospodinje. Vzdromite se torej, žene slovenske križem domovine! Pomagajte nam, da bomo mogle čim uspešneje dosežati postavljeni si cilj v blagor rodu našemu! Zlasti sedaj nam nujno treba pomoči. Često nam krvavi sree, ko moramo — ker je stanovanje premajhno — odklanjati dekleta, proseča pomoči. Ako bi imeli večje prostore, bi mogli vsprejemati vse prosilke. Tako pa so prisiljene drugod iskati prenočišča.

Lep izgled je podal tudi gosp. Anton Hrast, učitelj na državni šoli, podarivši zavodu veliko knjig. S tem je postal ustanoviteljem knjižnice v zavodu. Tudi drugi rodoljubi naj bi posnemali ta izgled. Koliko knjig leži po kotih, katerih nikdo ne čita in jih razjeda prah! Ali ni to greh? Ali bi ne bilo bolje, ako bi jih podarjali takim zavodom kakor je naš, da bi se ukažljiva mladina naša učila iz njih in da bi nehala biti mehaničnim strojem, katerega so drugi vrteli, kakor so hoteli. Naša ženska pa ne sme biti več tak stroj. Delavka naj bo le, ali naučiti se mora misliti in čutiti. Razmišljanje in čutenje še le povzdiguje človeka in ga plemenita. Taka bodi naša prihodnja Slovenka! Zmagoslava.

Poziv. Podpisani vabijo vse člene pevskega društva »Kolo« na pogovor radi sestave novega odbora. Posvetovanje se bo vršilo dne 2. novembra v društveni sobi ulica Molio piccolo. Pogovor se prične točno ob 2. uri in bo do 3. ure, ker ob tej uri se prične pevska vaja.

Josip Rože, Ivan Vičič,
Janko Skočir.

Oddelek pevcev pevskega društva »Kolo« pojde prihodnjo sredo, dne 1. prvega meseca, v Rocol na »osmice« k Lahni. Odhod iz pevske sobe ob 2. uri pop. Toliko na znanje prijateljem.

Občni zbor »Delavskega podpornega društva« se ni vršil, ker je bila udeležba premala. Isti se bo vršil v nedeljo dne 12. novembra ob 10. uri zjutraj v društveni dvorani, ob vsakem številu udeležencev. Odbor.

Mesečni semenj v Herpeljah, bode namesto 2., dne 3. novembra t. l., ker dne 2. novembra bo v Sežani star semenj.

Slov. kat. akad. društvo »Danica« je izvolilo na prvem tednem zboru v XI. teč. dne 26. X. slodeči odbor: Predsednik Anton Vadnal stud. phil., podpredsednik Luka Arh stud. phil., tajnik Anton Cvetek stud. iur.; blagajnik, Rudolf Lampe stud. agr.; knjižničar Bogumil Remeč stud. phil.; gospodar Matija Lavrenčič stud. iur.

Akad. društvo »Slovenija« na Dunaju je na občnem zboru dne 23. t. m. izvolilo nastopni odbor: predsednik: cand. phil. Hinko Vodnik; podpredsednik: stud. iur. Milan Valentinčič; tajnik: stud. med. Rudolf Kobal; blagajnik: stud. med. Gabrijel Hočvar; knjižničar: stud. phil. Hinko Klešnik; arhivar: stud. iur. Fran Bytšek; gospodar: stud. phil. Niko Zupanič; namestnika: stud. tehn. Baltazar Bähler, stud. iur. Josip Zupanič.

Zadnji pozdrav. Pišejo nam: V Rocolu je v soboto po noči umrl mlad mož, blaga duša, značen rodoljub, ki je vzbujal najlepše nade. V njem smo videli bodočega voditelja rocoljskih Slovencev. Dragotin Hrovatin je umrl. Pred nekoliko leti je bil ustanovil pevsko društvo »Svoboda«, ki pa je, žalibog, takoj opešalo in tudi propadlo, ker je njega ustanovitelj jel hirati telesno in je hiral dolgo, dolgo, do minole sobote, ko je izdihnil svojo dušo. Oddelek pevskega društva »Kolo« je sinoči na pok. domu zapel žalostinko v pozdrav nekdanjemu peveu Dragotinu. Lahka nam zemlja slovenska! Naj počiva v miru!

Novi upravitelj civilne bolnice. Pišejo nam: Namen mi je že bil, da bi pohvalil tega moža. Ali bal sem se, da bi mu hvala v tem listu le škodovala. Počakal sem torej raje, da ga že enkrat postavijo na mesto, kjer bi moral biti že leta in leta. Novoimenovani gospod upravitelj Marsieh je sin slovenskih starišev, a žal, on ne zna našega jezika! Kar se pa tiče poštenja in vestnosti — ga nima vrstnika med magistratnimi uradniki. Marsieh je vzgojen in prepričan Italijan, ali je ob enem usmiljen in pameten, tako, da moreš lepo govoriti žnjim, tudi če nisi Italijan. On

ne žali nikogar, kakor to delajo podrejeni golobradei.

Kako delaven je ta človek, priča to, da mnogokrat dela po ves dan in še od 11—12. zvečer — vedno v svojem uradu.

Poznajoči gosp. Marsieha poštenje, ga prosimo, naj ukrene potrebno, da po dvoranah in hodnikih bolnišnice ne bo več čuti tistih ščavov, ker to je že škandal in velika krivica, ako pomislimo, koliko tisočev in tisočev dajejo Slovenci temu zavodu!

Signatura italijanske ljudsko šolske vzgoje. Pišejo nam: Kako opravičeno ponosni zamorjo biti italijanski kulturonošci na zares hvalevredne vspehe svojih vzgojevalnih faktorjev, kaže v najjasnejši luči sledeči dogodek.

Danes — v soboto — zjutraj pred osmo uro so nadepolni dečki, obiskujoči italijansko šolo v ulici dell' Istria, brez vsacega najmanjšega povoda napadli slabotnega šolarčka naše družbine šole pri sv. Jakobu ter so mu, pitajoči ga s priimkom »ščavoz«, prizadeli, v imenu laške bruture, globoko rano na glavi, iz katere je kar eurkoma lila kri. S krvjo oblit je pribežal nesrečni dečko v šolsko poslopje, kjer so mu izprali veliko rano, iz katere je izteklo skoraj pol litra krvi, krvi slovenskega otroka....!

Šolski voditelj je nemudoma obvestil v bližini nastanjeni polic. komisariat. Ta oblast je takoj vršila svojo dolžnost pravično in strogo in uverjeni smo, da spridene dečke laške brutture doleti zaslužena kazen. (Že prav, tudi otroke treba kaznovati, kakor je kaznovati otroke. Ali vse drugačno kazen bi zaslužili stariši, ki tako vzgajajo svoje otroke, pa tudi vsi drugi, ki so sokrivji, da je šolska mladina — taka! Op. ured.)

Zbor društva »Dante Alighieri«. Dne 24. tek. m. se je otvoril v Mesini X. zbor društva »Dante Alighieri«. O tem zboru poroča »Piccolo« jako previdno. Zamolčal je malone vse, kar bi moglo čitateljem odpreti oči o pravi nravi tega društva. Le sledeče besede so mu ušle: Tajnik je posebno pohvalil (med drugimi) podružnico v Vidmu, ki si je s trudoljubivo marljivostjo pridobila velikih zaslug za društvo. Govor o šolah je povzdigoval patrijotično delovanje mnogih vzgojevalcev, »ki na tujih tleh oživljajo češčenje domovine.« Priznati moramo, da nam odkritosrčnost »Indipendenta« ugaja mnogo bolj. Ta list navaja obširno govor predsednika, poslanca Paskvala Villarija. Iz tega govora razvidimo marsikaj. Govornik je trdil, da so se po doseženi neodvisnosti Italije kršile meje italijanščini v prvi vrsti vsled tega, ker v Avstriji ne priznavaajo diplom italijanskih vseučilišč ter so dijaki primorani obiskovati avstrijske univerze. Govoril je tudi o bojih slovanstva in italijanizma. Odizida te vojne bo odvisen obstanek naroda. Slovani da se vojujejo brez premirja; duhovništvo jih podpira, pomaga pa jim tudi vlada avstrijska in — čujte! — ruska! Italijani da premalo delujejo v tem pogledu. Slovani razširjajo svojo propagando celó v njih hišo — v videmsko pokrajino. K narodnemu boju pristopajo še jezikovni in politični prepiri. »Dante Alighieri« mora po svojih močeh podpirati Italijane v tem boju. Društvo mora raztegniti svoje delovanje na vse kraje, kjer govore italijanski ter razširjati jezikovne meje. Zlasti se mora baviti z razvitkom italijanskih šol v inozemstvu. Govornik pričakuje, da bodo vsi Italijani podpirali to društvo...

To so jasne besede. Hvaležni smo »Indipendentu«, da je potegnil zastor iznad namenov društva »Dante Alighieri«. Z govorom samim se ne bomo bavili. Ne mogli bi govoriti o lažeh, ki so v njem nakopičene glede podpiranja Slovanov od raznih vlad, da ne bi zašli v humoristično razposajenost. Za to pa nam je stvar preresna.

Ceterum censeo »irredentam« esse delendam! Ali še ne bo konec takemu škandalu?! C. k. namestništvo v Trstu je te dni izdalo tiskan »Razglas«, pisan v taki-le slovenščini:

Štev. 23470—99 IV b

Razglas

c. k. namestništva za Primorje od 18. oktobra 1899, štev. 23470, gledv evazanja živine iz Primorje v Ogrsko.

Vsled ovloea c. k. ministerstva za notranje stvari od dne 12. oktobra 1899, štev. 34047, je izdal kr. ogr. ministerstvo za kmetijstvo sledeče

naredbe o vvažanju živine iz Primorja v Ogrsko-Prepoveduje se:

radi obstoječe prešitje Kuge vvažanje prešitja iz tehle občin ni njim sosednih občin in sicer:

okraj Gorica: iz občine Dorniberga.

Za živino, ki je dolocene za vvoz, treba uradno izdanih potnih listov potrjujočih da v kraju iz katerega prihaja živina, kakor tudi v sosednih občinah, oziroma v obmejnem občinskem ozemlju bilo v zadnjih 40 dneh pred od pošiljateljstvo dotične živine nalezljivih bolezni gledé katerih obstoja dolžnost prijanjenja.

Ako bi se mer živali take provenijence doglala na postaji dovoza kuka kužna bolezen, pošlje se dotični transport — v kolikovi se ne dovoli, da bi se živina prevozila v javno klavnico združeno železničnim tirom postajo na postajo na katerim se je živina oddala nazaj.

Te-le oredbe stope takoj v veljavo.

Zivinski transporti, ki bi se v kljub prepovedi ovažali se bodo po § 155 člena VII postave od 1888 zaplenili.

To daje se na splošno znanje.

Mi pa vprašujemo: Ali še ne bo konec takemu skandaloznemu sestavljenju uradnih razglasov. Ne le, da je to krvavo žaljivo za naš jezik in torej tudi za našo narodnost, ampak je tudi krvava ironija z ozirom na namen takih razglasov. Taki razglasi naj bi bili menda ljudstvu v pouk. V ta namen morajo biti sestavljeni v jeziku, katerega kdo ume, ne pa v kakem — volapiku.

Grozna nesreča se je dogodila minolo noč na tukajšnji postaji južne železnice. Bilo je ob 2. uri popoldne, ko so premikali neki tovorni vlak. Železničar Povh je opravljal posel vezanja vagonov jednega z drugim. Ko je hotel zvezati neki voz, na katerem so bile naložene deske, je zadel z glavo v jedno desko, vsled česar se mu je glava pripognila tako, da mu je prišla med železni plošči, kakoršnje so ob koncih vozov. Železni plošči sti mu seveda stisnili glavo in truplo je palo pod kolesa, ki so mu odtrgale obe nogi od trupla. V dveh do treh minutah je nesrečni mož dihljal zadnjikrat. Kakor čujemo, pripisujejo vzrok tej nesreči dejstvu, da so bile deske na dotičnem vagonu slabo naložene, to je, da je več desk segalo preko roba vagona. Povh ni videl tega, ker je bila tema, in to je povzročilo njega grozno smrt. Ta strašni dogodek naj bo v svarilo, da bodo odslej bolj pazni ob nakladanju na vozove.

Omenjeno bodi še, da je bilo ponesrečenemu nekaj nad 30 let, da je bil oženjen in da ima tudi otroke.

Prijetnosti zakonskega stanu. V soboto popoldne je 37-letna Marija F. z Acquedotta št. 38 iskala pomoči na zdravniški postaji, kjer so ji obvezali več ran in natiskov, katere je dobila malo prej v bitki z lastnim soprogom.

Dražbe premičnin. V torek, dne 31. oktobra ob 10. uri popoldne se bodo vsled naredbe tuk. e. kr. okrajnega sodišča za civilne stvari vršile sledeče dražbe premičnin: na trgu Ponterosso št. 3, hišna oprava; v ulici S. Maurizio št. 9 in v ulici S. Lazzaro št. 13, hišna oprava.

Loterijske številke, izžrebane dne 28. t. m.:

Dunaj	8	36	26	70	15
Gradec	46	90	72	82	70

Različne vesti.

Minister, nasprotnik steznika. Romunsko ministerstvo je izdalo vsem ženskim učiliščem naredbu, s katero prepoveduje učenkam nositi steznik (modere). V razlogih navaja, da je znanstveno in po izkušnjah vsakdanjega življenja dokazano, da je steznik škodljiv zdravju, ker ovira razvoj telesa in svobodno delovanje nežnih delov oprsja.

Brzjavna in telefonična poročila.

(Zadnje vesti.)

Dunaj 30. Cesar se jutri zjutraj povrne iz Gödöllő na Dunaj.

Budimpešta 30. Včeraj je bil ustanovni shod deželne zveze izdajateljev listov ogrskih.

Rim 29. Parlament je sklican za dan 14. novembra.

Praga 30. Demonstracije radi odprave jezikovnih naredb se nadaljujejo po raznih krajih Češke in Moravske.

Dunaj 30. Neki dunajski list je izvedel, da načrt za premembo volilnega reda za Dunaj ni predložen v cesarsko potrjenje.

Budimpešta 30. V današnji seji zbornice poslancev je posl. Barabas intepeloval radi kazovanja rervistov na kontrolnih shodih.

Barcelona 29. Več prebivalcev so se branili plačati predpisane jim davke.

Vojna v južni Afriki.

Pariz 30. «Echo de Paris» javlja: Odličnjaki holandske in irske kolonije v Parizu se snidejo danes, da zasnujejo odbor, ki bo imel nalogo, zasnovati v Evropi gibanje Boereem v prilog.

Pretorija 27. Došla je vest, da je Mafeking vsled obstreljevanja v plamenu. Boerci se pomikajo proti Ladismythu in je vsako uro pričakovati naskoka.

Ladysmith 30. Reuterjeva pisarna javlja: Boerci vedno bolj obkoljujejo Ladysmith. Civilne, nedomače osebe so dobile ukaz, da morajo mesto zapustiti.

Našim g. g. Naročnikom.

Naznanjamo, da ustavimo z dnem 1. novembra t. l. list vsem onim cenj. naročnikom, ki niso še poravnali naročnino za tretje četrtletje.

Uprava „Edinost“

„Osmico“ je odprl Lah Matija v Rocolu. Toči svoje vno in se priporoča slavnemu občinstvu.

Velik postranski dohodek

si zamorejo zagotoviti z lahkim delom osebe, katere imajo mnogo znanja.

Ponudbe proti potrdilu pod C. B. 20 Hauptpostlagernd Wien.

Dr. JOSIP MARTINIS

doktor vsega zdravilstva in specialist za očesne bolezni se je preselil

v ulico Valdirivo št. 3, I. nad.

Ordinira na domu vsaki dan od 8 do 8^{3/4} zjutraj in od 1 do 2 popoldne. — Za uboge od 2 do 3 v ulici Molin piccolo št. 1, I. nadstr.

Najboljše berilo in darilo je vsestransko jako pohvaljena

„Vzgoja in omika ali izvir sreče“

(neobhodno potrebna knjiga za vsakega človeka, kateri se hoče sam lahko in hitro navaditi vsega potrebnega, da more sebe in druge blažiti in prav olakati) ter se dobi za predplačilo 1 gld. 80 kr., po pošti 10 kr. več, ali proti postnemu povzetju pri **Jozefu Valenčiču na Dunaju, III. Bez., Hegergasse N. 15, I. St., Th. 12.**

Založnik ozir. prodajalec je voljen vrniti denar, ako bi mu kupec poslal knjigo še nerazrezano in čisto v treh dneh nazaj.

Šivalnih strojev
tovarniška zaloga

Cenilniki
zastonj
in franko

Ivana Jax-a

v Ljubljani

Dunajska cesta 13.

priporoča svoje pri-

poznane najboljše

šivalne

stroje

za domačo porabo

in obrtniške

potrebe

100 do 300 goldinarjev

zamorejo si pridobiti osebe vsakega stanu v vsakem kraju gotovo in pošteno, brez kapitala in rizika vrazpečevanjem zakonito dovoljenih državnih papirjev in srečk. Ponudbe pod naslovom **Ludwig Oesterreicher v. Budimpešti, VIII. Deutschegasse 8.**

Zaloga in tovarna

pohištva vsake vrste

od
Alessandro Levi Minzi v Trstu.

Piazza Rosario šte. 2.

(šolsko poslopje).

Bogat izbor v tapetarijah, zrealih in slikah. Ilustriran cenik gratis in franko vsakemu na zahtevo.

Cene brez konkurence.

Predmeti postavijo se na brod ali železnico, brez da bi se za to kaj zaračunalo.

Velika zaloga

solidnega pohištva in tapečarij

od

Viljelma Dalla Torre v Trstu

Trg S. Giovanni hiš. šte. 5 (hiša Diana).

Absolutno konkurenčne cene.

Moje pohištvo donese srečo!

FILIJALKA

BANKE UNION

V TRSTU

e peča z vsemi bančnimi in menjalnimi posli, kakor:

a) Vsprejema uplačila na tekoci račun ter jih brestuje:

Vrednostne papirje:

po 2 ^{1/2} %	proti 5 dnevnim odpovedi
2 ^{1/2} %	12 "
3 ^{1/4} %	4 mesečni "
3 ^{1/2} %	8 "
3 ^{5/8} %	1 letni "

Napoleone:

po 2 %	proti 20 dnevnim odpovedi
2 ^{1/2} %	40 "
3 %	3 mesečni "
3 ^{1/2} %	6 "

Tako obrestovanje pisem o uplačilih velja od 25. oziroma 2. avgusta naprej.

b) Za giro-conto daje 2^{1/2} % do vsakega zneska; izplačuje se do 20.000 gld. a cheque; za večje zneske treba avizo pred opoldansko borzo. Potrdila se dajajo v posebni uložni knjižici.

c) Zaračuna se za vsako uplačilo obresti od dne uplačila in naj se je to zgodilo katero si bodi uradnih ur.

Sprejema za svoje conto-correntiste, inkase in račune na tukajšnjem trgu, menjice za Trst, Dunaj, Budimpešto in v drugih glavnih mestih; jim izdaja nakaznice za ta mesta ter jim shranjuje vrednostne papirje brezplačno.

d) Izdaja vrednice neapeljske banke, plačljive pri vseh svojih zastopnikih.

e) Kupuje in prodaja vsakovratne vrednostne papirje ter iztirjava nakaznice, menjice in kupone proti primerni proviziji.

FILIJALKA

c. kr. priv. avstrijskega kreditnega zavoda

za trgovino in obrt v Trstu.

Novci za vplačila.

V vrednostnih papirjih na	V napoleonih na
4-dnevni izkaz 2 ^{1/4} %	30-dnevni odkaz 2 ^{1/2} %
30- " " 3 ^{3/4} %	3-mesečni " 2 ^{1/2} %
	6- " " 2 ^{1/2} %

na pisma, katera se morajo izplačati v sedanjih bankovcih avstrijske veljave, stopijo nove obrestne tukse v krepost z dnem 24. junija, 28. junija in odnoso 20. avgusta t. l. po dotičnih objavah.

Okrožni oddel.

vrači. papirjih 2 % na vsako svoto. V napoleonih brez obrest

Nakaznice

na Dunaj, Prago, Pešto, Brno, Lvov, Tropavo, Reko kako v Zagreb, Arad, Bielitz, Gablouz, Gradec, Sibinj, Inomostu Czovec, Ljubljano, Linc, Olomue, Reichenberg, Saaz in Solnograd, brez stroškov.

Kupnja in prodaja

bitku 1 % provizije.

Inkaso vseh vrst pod najumestnejšimi pogoji.

Predjmi.

Jamčevne listine po dogovoru. Kredit na dokumente v Lon donu, Parizu, Berlinu ali v drugih mestih — provizija po jako umestnih pogojih.

Kreditna pisma na katerokoli mesto.

Vložki v pohrano.

Naša blagajna izplačuje nakaznice narodne banke italijansq v italijanskih frankih, ali pa po dnevnem kursu. Sprejemajo se v pohrano vrednostni papirji, zlati ali sre brni denar, inozemski bankovci itd. — po pogodbi.

„EDINOST“

večerno in zjutranje izdanje
se prodaja, razun v drugih navedenih tobakarnah, tudi na južnem kolodvoru.